

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
březen 2025

Slovo na cestu

„Ptát se!“

Pro duchovní obnovu, kterou jsem měl před časem vést, jsem dostal téma: „pokušení“. Aby přednáška nebyla jen teoretická, začal jsem se lidí ptát: *„Co tě k tomu napadá? Co bys k tomu řekl?“* apod. Jedna výtečná žena po chvíli ticha na tu otázku zareagovala slovy: *„Jiří, měl už jsi někdy pokušení se na něco zeptat? Nebo si nechat poradit?“* Bylo to maličké rýpnutí, na které se okamžitě zrodila odpověď: *„No, už někdy ano, ale hned jsem to pokušení zapudil!“* Připomíná to jeden náboženský vtip: Víte, proč Izraelité po východu z Egypta bloudili 40 let po poušti? Protože Mojžíš byl chlap a nechtělo se mu zeptat na cestu.

Ano, muži mají tento sklon, protože si přece musí se vším poradit sami. A protože muži stojí v čele Církve, tak je v ní velká absence ptaní se a zájmu. Velmi jasně to šlo vidět v nedávné kauze kolem Marka Váchy. Místo toho, aby odpovědní dotyčného pozvali a ptali se: *„Jak k tomu došlo? Chtěl jsi to tak? Co jsi tím zamýšlel?“* apod., přišli s jednoduchým závěrem: *„Bylo to špatně, jdi pryč!“* Napáchalo to velké škody.

Neptat se, neusilovat o porozumění, nesnažit se pochopit je vážnou nemocí dnešní doby v celé společnosti a bohužel i v Církvi. Před léty vyšla kniha s názvem: Klíčové otázky evangelia. Autor v ní ukazuje Ježíše jako někoho, kdo nepřichází na svět jen učit, ale jako toho, kdo má o člověka zájem, velmi často se jej ptá a jeho odpovědi bere vážně: „Co chceš, abych pro tebe udělal? Co hledáte? Za koho mě pokládáte? Čeho se bojíte? Miluješ mě? ...“.

Ptát se dá různě. Existují řečnické otázky, na které si dáváme odpověď sami. Zákoníci často kladli Ježíšovi otázky proto, aby jej dostali do úzkých. Jsou otázky, na které ani nečekáme odpověď, jsou jen frázi nebo společenskou zdvořilostí.

Ptát se s opravdovým zájmem jsme uměli jako malé děti. S dospělostí tato schopnost slábne. Přece už jsme chytří. Anebo se bojíme zeptat, protože určitou odpověď nechceme slyšet. Nebo se nechceme ptát, abychom nebyli nuceni na odpověď reagovat jinak, než se nám chce.

Ptát se opravdově, je těžké a náročné. Je složité položit otázku tak, aby tázaný měl možnost se vyjádřit úplně. Vyžaduje trpělivost, na odpověď nespěchat. Je náročné brát druhého vážně a hned jej neopravovat nebo poučovat.

Je těžké se ptát a naslouchat. Je těžké dát tomu prostor a čas. Ale je to cesta. Prosím, pojďme to všichni zkoušet a nebudme smutní z toho, že nám to hned nejde.

o. Jiří Ramík

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / o. Jiří Ramík ► **Zajímá nás** / Jak můžeme prožít Jubilejní rok v naší diecézi, děkanátu, farnosti? Co jsou Děkanátní dny naděje? ► **Podobenství o marnotratném synu** / Cesta do srdce křesťanství (3. díl) ► **Fejeton** / Opakování je matka opakování aneb Paralelismus membrorum ► **Stalo se** / Masopust 2025: Reportáž z pohřbu, na kterém je o zábavu postaráno; Ministrantský florbalový turnaj ► **Soutěž** Dovolená pro hrdinu ► **K zamyšlení** / Zpovědnice není čistírna ► **Klub sv. Anežky** ► **Knižní tipy** / První nikajský koncil (325–2025); Moudrost žalmů; Toto je brána Pánova ► **Dětem** / Čím bude Veronika ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Centrum pro rodinu** ► **Charita Opava** ► **Jubilejní Čtení Bible24** ► **Oznámení** ► **Pozvánka na benefiční koncert**

Zajímá nás...

***Jak můžeme prožít Jubilejní rok v naší diecézi, děkanátu, farnosti?
Co jsou Děkanátní dny naděje?***

V rámci Jubilejního roku jsou připraveny poutě různých skupin, které mají vždy přívlastek „jubileum“. V únoru již proběhlo Jubileum řeholníků a Jubileum jáhnů. V květnu nás čeká Jubileum rodin na Maria Hilf (10. května), Jubileum kněží na Maria Hilf (13. května) a 15. listopadu Jubileum hudebníků v Opavě.

Jubilejní rok přináší také Děkanátní dny naděje.

Děkanátní dny naděje se uskuteční o prvních pátcích v měsíci v šesti Jubilejních chrámech naší diecéze. Budou příležitostí k setkání mezi farnostmi i modlitbě a diskuzi s biskupem Martinem.

Svatý rok 2025 vybízí k putování a jedním z cílů mohou být i Jubilejní chrámy diecéze. Právě ony mají být podle papeže Františka místy, „kde se lidé mohou dotknout naděje“. „Svaté brány v Římě se zdají být daleko, ale milostí Jubilejního roku se můžeme dotknout i v naší diecézi. Budu rád, když se na děkanátní pout' vypravíte se svou farností a nabídnete třeba společnou cestu těm, kdo se sami nevypraví,“ zve biskup Martin David.

Děkanátní poutě jsou v plánu v šesti termínech. Nejprve 4. dubna poutníci z děkanátů Opava a Hlučín zavítají do opavské konkatedrály, 2. května se pak na pout' vydají věřící z bíloveckého a novojičínského děkanátu, a to do Fulneku. Pátek 6. června pak pozve na cestu farníky z Jesenicka: na Maria Hilf. Po prázdninách (5. září) se děkanáty Místek a Ostrava setkají v ostravské katedrále, 3. října se na Cvilíně sejdou lidé z Bruntálska a Krnovska. Posledním Děkanátním dnem naděje bude 7. listopad v Českém Těšíně pro děkanáty Karviná a Frýdek. Ať už se lidé vypraví na kterékoliv z míst, čeká je podobně strukturovaný program.

V 16 hodin začne v Jubilejním chrámu adorace s možností slavit svátost smíření. V 17 hodin některý z děkanů připraví katechezi o smíření a v 17.30 se účastníci pomodlí růženec. Od 18 hodin pak následuje mše sv. s biskupem Martinem, který bude po bohoslužbě s poutníky pokračovat diskuzí. Jiný harmonogram bude mít pouze pout' jesenického děkanátu na Maria Hilf 6. června, kde setkání začne křížovou cestou.

Ondřej Elbl
foto Michael Bujnovský (Člověk a Víra)

Podobenství o marnotratném synu

Cesta do srdce křesťanství

3. díl: Krása Podobenství o láskyplném otci a zlých synech

Milí přátelé Božího slova,

minule jsme nahlíželi pod pokličku všech Ježíšových podobenství. Řekli jsme si, co to vlastně podobenství je, také jsme mluvili o základních zásadách, jak mu porozumět. Dnes se zaměříme konkrétně na to podobenství, nad kterým se chceme společně celý rok zamýšlet. I dnes vás prosím o trochu trpělivosti. Musíme si totiž říci ještě několik věcí, které jsou důležité pro jeho správné pochopení. Věřím však, že budou pro vás také zajímavé.

Podobenství o marnotratném synu je nejen nejkrásnějším ze všech Ježíšových podobenství, ale zároveň i tím nejkomplexnějším. Protože obsahuje téměř všechny důležité prvky evangelií (a mnohé prvky z celé Bible), bývá někdy nazýváno „evangelium v evangeliu“. Dále se dá najít přinejmenším triadvacet jeho charakteristik. Uvedu alespoň ty nejdůležitější:

Zaprve: Toto podobenství je velmi obecné. V podstatě ignoruje všechny doplňkové údaje. Nevíme například: Jak staré jsou postavy vyprávění, kam se poděla matka, čím se otec živil. Všichni tak nějak předpokládáme, že byl statkářem. Ale co když byl řemeslníkem, obchodníkem, úředníkem nebo dělal něco jiného? Jediné, co nás opravňuje si myslet, že otec se syny žil na statku, je zmínka ve dvacátém pátém verši, v němž starší syn přichází z pole. Jenže v době Ježíšově měli pole často i ti, kteří se zemědělstvím přímo neživil. Dále nevíme, jak bohatí otec a synové byli, zda měl mladší syn v cizině skutečně kamarády a co tam vůbec dělal, jak dlouho mu trvalo rozházet bohatství, zda byl hospodář v daleké zemi Žid, nebo pohan, jak dlouho se rozhodoval mladší syn vrátit se k otci, jak dlouho se vracel domů atd. Tím je tento text typickým podobenstvím: vše, co vypravěč, v tomto případě Ježíš, nepovažuje za opravdu důležité, vynechává.

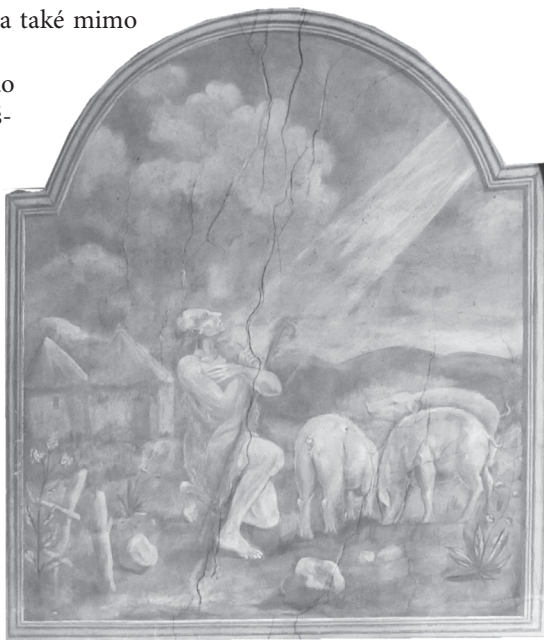
To nás může provokovat, nebo dokonce iritovat, ale má to své hluboké opodstatnění. Každá informace navíc by nás vlastně omezila. Kdybychom například věděli, že mladší syn má šestnáct let, řekli bychom si, že se nás jeho postava netýká, jelikož my už máme přes padesát. Jenže o jeho fyzický věk vlastně vůbec nejde. Mladší syn je symbolem našeho nesprávného vztahu s Bohem a v něm děláme ty samé hlouposti jako on, bez ohledu na věk.

Díky své neurčitosti se děj podobenství mohl stát kdykoliv, kdekoliv a komukoliv. Pět tisíc let před Kristem nebo po Kristu nebo třeba zrovna dnes. V Izraeli, Opavě, na Bučávce nebo kdekoliv jinde na světě. Děje se jiným lidem a bezesporu se nějakým způsobem děje nám. Možná dokonce známe někoho, kdo se rozhádal s rodinou a utekl od ní, nebo někoho, kdo propadl divokému životu a pak se složitě vracel domů.

Navíc, a to je velmi moderní aspekt tohoto vyprávění, nezáleží vlastně na genderu jeho postav. Stejně tak by to mohl být příběh matky a dvou dcer a mohly by v něm vystupovat hospodyně v daleké zemi, služky matky atd., a přesto by neztratil nic ze svého poselství. Bůh má nakonec nejen vlastnosti otce, ale i matky.

Zadruhé: Toto podobenství je vlastně Ježíšovou odpovědí na výtky farizeů a učitelů zákona (srv. Lk 15,1-3), že chodí na hostiny pořádané hříšníky. Jim tedy Ježíš původně podobenství adresoval. Z toho vyplývá, že původní význam, tedy to, co chtěl Ježíš tímto podobenstvím říci svým přímým posluchačům, je jiný, než si většinou myslíme. Většinou si totiž myslíme – a shodujeme se přitom s drtivou většinou současných komentářů – že Ježíš chtěl prostě říci: „Nejlépe je člověku v rodině nebeského Otce, v jeho společnosti, ale člověk opakovaně odchází svým hříchem pryč, do světa daleko od Boha, kde vždy, dříve nebo později, zjistí, o co všechno přišel. Proto se musí k Bohu opakovaně vracet.“ Při každé zpovědi, na začátku každé mše v úkolu kajícího, v každé postní době a také mimo tyto chvíle, kdykoliv je to potřeba.

Jenže původně chtěl Ježíš těm, kdo měli problém s jeho přijímáním hříšníků, říci něco jiného: „Vy jste jako ten starší syn, který si myslí, že se nepotřebuje změnit (protože je už dokonalý), nebo je dokonce přesvědčen o tom, že otec mu za jeho dokonalost něco dluží. Stejně tak si i vy myslíte, že se nepotřebujete měnit a že se spasíte sami svou dokonalostí. A pak máte vedle sebe někoho, kdo odešel od nebeského Otce do krajiny hříchu a horko těžko se teď k Otci navrácí a vy, místo toho, abyste se z toho radovali a pomohli mu, pohrdáte jím. Na druhé straně jsou zde ti, které takto odsuzujete, ale kteří jsou daleko ochotnější než vy obnovit svůj vztah s Bohem naplno, protože si na vlastní kůži zažili, co je to být od Boha daleko. U nich máme povinnost slavit a radovat se, protože tito vaši bratři byli mrtví a žijí, byli ztraceni a jsou nalezeni (viz v. 32)“.

Zatřetí: Není to misijní podobenství. Naše podobenství vlastně sestává ze dvou příběhů. Ten první je příběhem mladšího syna: člověka, který žije na začátku v otcovském domě (symbol vztahu s Bohem), odejde daleko odtud a pak se po drsné zkušenosti pádu

na úplné dno, kdy téměř zemře, vrací zpět do otcovského domu. Druhý je příběhem staršího syna: člověka, který otcův dům nikdy neopustil a zároveň nedokáže odpustit odchod toho prvního. Naše podobenství je tedy o lidech a pro lidi, kteří věří v Boha, ať už jsou to farizeové a učitelé zákona, nebo křesťané.

Začtvrté: Toto podobenství zpravidla nazýváme „Podobenství o marnotratném synu“. Tak ale soustředíme pozornost pouze na jednu ze tří hlavních postav, kterými jsou otec a jeho dva synové. Pak se nám může snadno stát, že ostatní dva začneme víceméně ignorovat. To by ale bylo špatně. Z hlediska původních adresátů je totiž důležitějším bratrem ten starší, nikoliv mladší. Podobenství přece slouží k tomu, aby se do něj posluchači vcítili, a farizeové a učitelé Zákona se mají vcítit právě do staršího syna. Postava otce je ještě důležitější. Nejen, že je symbolem Boha, který by měl mít v našich úvahách vždy přednost, ale je hlavní postavou i z hlediska struktury příběhu: vystupuje v příbězích obou synů a zároveň je to on, kdo je oba spojuje. Navíc je to otec, kdo říká oběma, co je správné: staršímu slovy, mladšímu příkladem.

Z těchto důvodů by bylo lepší dát mu jiný název. Řada autorů se o to také pokusila (napočítal jsem jich v komentářích devatenáct). Můžeme mu tedy říkat třeba „*Podobenství o láskyplném otci a zlých synech*“.

Zapáté: Oba synové jsou špatní, i když každý svým způsobem. Není to tedy příběh o zlém, nevěrném mladším synovi a dobrém, poslušném starším synovi. Ani jeden z nich nemá správný, zralý vztah k otci. Proto jsou oba symbolem špatného postoje vůči Bohu a tedy, z hlediska evangelia, také symbolem špatného člověka.

Zašesté: Toto podobenství má tři dějové vrcholy. Vrcholem příběhu otce je shledání se ztraceným synem. Z hlediska příběhu staršího syna je vrcholem jeho rozhovor s otcem, kdy se konečně otci svěří se svými pocity a názory. Vrcholem příběhu mladšího syna není, jak by se mohlo zdát, setkání s otcem, ale chvíle, kdy se na prasečí pastvě rozhodne změnit svůj život a vrátit se k otci. V tu chvíli ale symbolizuje tu nejhorší podobu lidství: člověka vzdáleného Bohu tak, jak to jen na tomto světě jde. Mladší syn je z tohoto hlediska antihrdinou, tedy pravým opakem klasického literárního hrdiny.

Zasedmé: Není to drama s happyendem. Na jeho konci neslyšíme žádné „...a žili spolu šťastně až do smrti“. Díky tomu je toto podobenství opravdu o reálném životě, kde také neexistuje „štěstí od teď až na věčnost“. Navíc má zcela otevřený konec. Opravdu nevíme, nakolik se mladší syn polepšil, nebo zda starší syn nakonec vešel do otcovského domu na hostinu. Je tomu tak proto, že právě naše životy mají být prodloužením tohoto podobenství. To my jsme přece těmi syny z podobenství (vzpomeňme na rovinu rolí), a proto je právě na nás, abychom podobenství svým životem doplnili a ukončili.

Těším se na naše další setkání na stránkách Cesty.

otec Vladimír Ziffer

Fejeton

Opakování je matka opakování aneb *Paralelismus membrorum*

Nedávno jsem jako dárek dostal tričko s citátem českého národního génia Járy Cimrmana: „Každé zbytečné slovo je zbytečné.“ S tímto názorem by ale asi nesouhlasili starověcí Židé. Jejich poezie se totiž nevyznačovala rýmy, jak jsme často zvyklí my. Jedním z jejich výrazných rysů je takzvaný paralelismus membrorum. To znamená, že myšlenka, která se nastolí v jedné části verše, je v druhé části zopakována jinými slovy.

„Jeho jménu se bude žehnat navěky, pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jméno. A v něm budou požehnána všechna plemena země, blahoslovit ho budou všechny národy.“ (Ž 72,17)

„Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů.“ (Iz 11,1)

„Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme.“ (Ž 2,3)

Doma jsme si s rodinou chvilku představovali, jak by to vypadalo, kdybychom tento způsob řeči používali v běžném provozu: „*Ten chleba s marmeládou mi moc chutná, krajíc mazaný džemem lahodí mým ústům.*“ Ani děti nezůstaly pozadu: „*Dneska jsme si ve škole vyměňovali pokémony, karty s obrázky příšerek jsme směnili.*“ I banální situace tak hned dostávají vznešenější rozměr. Ne že bychom vám to radili používat všude. Obávám se, že takové: „*Dal bych si ještě jedno pivo, sklenici moku chmeleného objednávám*“ nebo „*Jízdenku do Ostravy prosím, do města černého jízdu vykonati toužím*“ by vám mohlo přinést spíš monokl či vyhození z autobusu.

Přesto musím přiznat, že mě paralelismus oslovil. Nevím, jak to máte vy, ale já při mši (i při čtení Bible) snadno ztrácím pozornost. Někdy si za to vyloženě nadávám, jindy se nechám unášet myšlenkami do ztracena. Ale když se tak zamýšlím nad tím biblickým poetickým opakováním, mám dojem, že Bůh s naší nepozorností vyloženě počítal. A už tehdy při vzniku Písma svatého rovnou židovským pisatelům poradil, ať všechno důležité radši zopakují. Jako by nám už předem chtěl dát druhou šanci. Ještě že máme tak milosrdného Boha!

Jan Pilař

Masopust 2025

aneb Reportáž z pohřbu, na kterém je o zábavu postaráno

Masopust je právem označován za jeden z nejbujarejších svátků v roce. Letos vůbec poprvé si tuto tradici rozhodlo užít přes sto farníků i přespolních, kteří se sešli 22. února v sále kláštera Marianum.

Pět minut po šesté se blíží k místu konání akce. Opět jdu o pět minut pozdě (jak je mým nešvarem), a tak nejsem překvapená, že už vcházím za zvuku cimbálu do plného sálu známých i méně známých tváří. Těší mě, že pocházím z farnosti, kde lidé mají o tradiční zábavu ještě zájem, ale zároveň jsem trochu zklamaná, že vlivem hojné účasti se o poznání zmenšil taneční parket.

„K dispozici je víno, pivo, řízký, guláš a k poslechu a k tanci vám celý večer bude hrát Slovácká muzika Muzikanči,“ vyjmenovává moderátor vše, co k správnému pochování basy patří, a dodává jeden z mých nejoblíbenějších pokynů: „Bavte se!“

A tak plním rozkaz nejen já, ale i ostatní účastníci večera, sálem se ozývá smích, cinkot sklenic, zpěv a na parketu se objevují první odvážlivci. S úderem osmé hodiny však hudba ztichne a dovnitř vchází průvod masek s basou.

„Otče děkane, uděluji Vám pokutu za dodržení střízlivosti na společenské akci,“ říká policejní strážník, který je součástí průvodu, a publikum tento odvážný čin oceňuje potleskem a nadšeným výskotem.

Postupně se představují i další masky, a tak si vyslechneme starosti pana starosty, ráznou ředitelku školy Milenu, faráře, hasiče a nechybí ani brucháč medvěd. Hosté jásají a chvílemi někteří z nich poctivě posilují břišáky.

Pak přichází na scénu basa, které se ujme přítomný záchranář. „Tlak 100 na 100, CRP vysoké, s klidem konstatuji exitus,“ prohlásí a všichni ví, že to znamená jediné, basu můžeme s čistým svědomím pochovat.

A je po všem. Ale večer ještě zdaleka nekončí. Muzika opět začíná hrát a na tanečním parketu není volné místo. Některým už přestávají fungovat hlasivky, a tak se raději zaměří na žaludek. Ostatní si jen užívají bezstarostný večer v dobré společnosti.

„Děkuji všem, kdo se na tomto večeru podíleli,“ zní závěrem z úst moderátora a radost ze společně dobře vykonané práce jde vidět na každém z organizátorů. Publikum to vnímá podobně, a tak se všechny přítomné ruce dávají do bujarého potlesku. Snad toto gesto je dostatečnou odměnou organizačnímu týmu z farnosti Panny Marie a za rok se zase potkáme.

Terezie Krejčí, foto Miriam Šumníková (Člověk a Víra)

Ministrantský florbalový turnaj

Naši ministranti bojovali se ctí

V sobotu 15. února 2025 se v tělocvičně základní školy v Šilheřovicích uskutečnil ministrantský turnaj ve florbale zvaný Under15. Ministranti naší farnosti se tohoto turnaje zúčastnili s velkým nadšením, a i přes nepříznivý výsledkový průběh zanechali na hřišti vůli, odhodlání a fair play ducha. Už od prvních minut bylo patrné, že konkurence je velmi silná. Naši borci bojovali statečně, ale bohužel se jim nepodařilo proměnit několik slibných šancí. I když výsledkově turnaj neproběhl podle našich představ, všichni si zasloužili uznání za snahu a nasazení.

Na hřišti nebylo nouze o dramatické momenty. Několik skvělých zákroků našeho brankáře uchovalo naše naděje na lepší výsledek, ale soupeři byli v koncovce efektivnější. Naši ministranti se však nevzdali a do poslední minuty bojovali s nasazením a radostí ze hry.

Důležitější než samotné výsledky však byla radost ze setkání, společenství a společného sportovního ducha. Turnaj byl nejen sportovní výzvou, ale také příležitostí k utvrzení ministrantského poslání – služby, spolupráce a radosti.

Děkujeme našim ministrantům za jejich bojovnost a odhodlání. Příště budeme silnější!

František Krejčí, vedoucí ministrantů

Soutěž Dovolená pro hrdinu

Soutěž Dovolená pro hrdinu dává možnost k dobrému skutku

*Za jednoduchými pokyny soutěže na Facebooku – sdílej, lajkuj, napiš komentář – vyhlášené před několika lety se skrývají silné životní příběhy. Díky této zkušenosti vznikla i ta letošní s názvem **Dovolená pro hrdinu**. Věříme, že i ona bude pro mnoho lidí zdrojem radosti. Pojďme si ji blíže představit!*

Apartmánu u Trojice vyhlašují na Facebooku od 10. do 17. března 2025 soutěž *Dovolená pro hrdinu* o dvě noci zdarma v moderním beskydském Apartmánu Mezivodí. Lidé na fb stránkách Apartmánů mají navrhnout někoho, kdo si podle nich zaslouží odpočinek a nemůže si ho vinou těžké životní situace dovolit, a krátce popsat proč. Výherci budou po ukončení soutěže vylosováni a telefonicky nebo e-mailem informováni o výhře.

Jak na to? Stačí tři kroky:

1. Sdílet příspěvek se soutěží, aby se tato možnost dostala k co nejvíce lidem.
2. Dát stránce Apartmánů *To se mi líbí*.
3. Do komentářů krátce napsat, kdo a proč by si pobyt zasloužil.

Ti, kteří splní pravidla soutěže, dostanou přes messenger desetiprocentní speciální slevový kód na ubytování v biskupských Apartmánech u Trojice, které provozují šest krásných penzionů v různých lokalitách.

Proč *Dovolená pro hrdinu*? „Ti, co nejvíce odpočinek potřebují, prožívají často velice složitou a těžkou životní situaci a musí ji ustát. Jsou to hrdinové, kteří nejsou vidět! Ale věříme, že jejich úsilí nezůstává skryté lidem kolem nich a ti je navrhnou do soutěže,“ doufá Kateřina Michálková, manažerka ubytování Apartmánů u Trojice, která má s podobnou soutěží osobní zkušenost. „Tehdy jsme s kolegy při čtení dojemných příběhů od těch, kterým nebylo zatěžko sednout si a psát o lidech, kteří je třeba ani pořádně neznali, prožívali obrovskou vlnu emocí.“

Pro všechny zúčastněné – ty, co někoho nominovali, výherce i pracovníky ubytování – to byla morální i duchovní vzpruha, protože zažili něco krásného, lidského, a říkali si, že svět je ještě v pořádku. Věří, že se opět setkají s lidskou dobrotou. „Potěší nás, když budou farnosti na svých profilech soutěž sdílet, aby se dostala k co nejvíce lidem,“ uzavírá manažerka.

www.apartmanyutrojice.cz

K zamyšlení

Zamysleme se nad slovy papeže Františka o zpovědi.

Zpovědnice není čistírna

Zpovědnice není „čistírna“, jež by odstraňovala skvrny hříchu, ani „mučírna“, kde by se uštěďroval trest ubohému kajícíkovi. Je to setkání s Ježíšem, setkání s jeho něhou. Je však třeba jít ke zpovědi bez výmluv a polopравd, s klidem, radostí, s důvěrou a se „svatým zahanbením“. Takto získáme „ctnost pokorného“ – tedy ctnost, jež je projevem pokory a pomáhá nám uznat, že jsme hříšníci a potřebujeme nekonečné Boží milosrdenství.

Takové je poselství, jež František představil v homilii při slavení ranní eucharistie v kapli Domu svaté Marty 29. dubna 2013.

Papež začal zamyšlením nad prvním listem svatého Jana, v němž apoštol hovoří k prvním křesťanům, a to velice jednoduše: „Bůh je světlo a tma v něm vůbec není. Pokud však vyznáváme, že jsme s ním ve společenství, že jsme Pánovi přátelé, a kráčíme temnotou, jsme lháři a vzdalujeme se pravdě. A Boha je třeba uctívat v duchu a v pravdě.“

„Co znamená kráčet v temnotách?“ ptal se Bergoglio. „Vždyť my všichni máme ve svém životě temná místa, chvíle, kdy je všechno tmavé, včetně našeho svědomí. Kráčet v temnotách znamená být spokojen sám se sebou; být přesvědčen, že nepotřebuji spásu. To je temnota!“

A pokračoval: „Ide-li někdo po této cestě, která je vlastní temnotám, není snadné vrátit se zpět. Patrně proto svatý Jan, aby vedl k zamyšlení, dále rozvádí: »Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda.« Hleďte na své hříchy, na naše hříchy, všichni jsme hříšníci, všichni... To je východisko.“

„Pokud však své hříchy vyznáme,“ pokračoval papež, „on věrně plní, co slíbil, odpustí nám hříchy a očistí nás od všeho zlého. Takto se nám ukazuje Pán, který je tak dobrý, tak věrný a tak spravedlivý, že nám odpouští. Ano, zjednáva spravedlnost předně sobě samému, protože on přišel kvůli spáse. »Jsem tvým spasitelem,« říká a přijímá nás.“

Toto přijetí je popsáno v úryvku žalmu 102: „»Jako se smilovává otec nad syny, tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí,« nad těmi, kteří jdou k němu. Tedy Boží shovívavost. Vždy nám rozumí... Všechno ví. »Buď klidný, běž v pokoji,« v pokoji, který nabízí jedině on.“

A kolik se toho „děje ve svátosti smíření“, doplňuje František, „častokrát si připadáme, že jít ke zpovědi je jako jít do čistírny, abychom odstranili špínu ze svého oděvu. Ale Ježíš ve zpovědnici není čistírna. Jde tam o setkání s Ježíšem, který nás očekává takové, jací jsme. »Pane, poslyš, já jsem takový.« My se však stydíme říci pravdu: Udělal jsem toto, myslel jsem na ono. Zahanbení je však opravdová křesťanská ctnost, a také lidská. Nevím, zda se to italsky řekne také tak, ale o těch, kteří se nedovedou stydět, se u nás říká, že jsou »sin vergüenza«, tedy nestoudní, bez studu. Zahanbení je ctnost pokorných.“

Bergoglio pak komentoval úryvek dopisu svatého Jana: „Jsou to slova, která nás vybízejí k důvěře: Hřešíme-li, máme u Otce přímlyvce »Ježíše Krista, spravedlivého«. On je nám oporou. On léčí náš ubohý život, náš hřích, odpouští nám. On nás chrání tím, že nás podpírá. Jak tedy máme jít k Pánu s pravdou o své hříšnosti? S důvěrou a taky radostí, bez přetvářky... Nikdy se před Bohem nesmíme přetvařovat! Být v pravdě. Cítíme se zahanbení? Požehnané zahanbení, vždyť zahanbení je ctnost.“

„Ježíš na každého z nás čeká,“ vysvětlil František, když uvedl evangelium podle Matouše: „»Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi«, také hříchem, »a já vás obcerstvim. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.« To je ta ctnost, kterou od nás Ježíš žádá: pokora a mírnost.“

František uzavřel homilii výzvou k důvěře v Janova slova: „Zhřeší-li však někdo, máme přímlyvce u Otce.“ A dodal: „To nám dá úlevu. Je to krásné, že? A cítíme-li zahanbení? Požehnané zahanbení, požehnaná ctnost. Pán nám dává tuto milost, tuto odvahu jít vždycky za ním, ne v temnotě polopравd nebo lží, ale v pravdě, protože pravda je světlo.“

Zpracoval Andrea Torielli

Přeji vám dobré prožití postní doby v čekání na Velikonoce (začínají 20. dubna).

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Andrea Torielli. *Kvítky papeže Františka*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2015, str. 29–31.

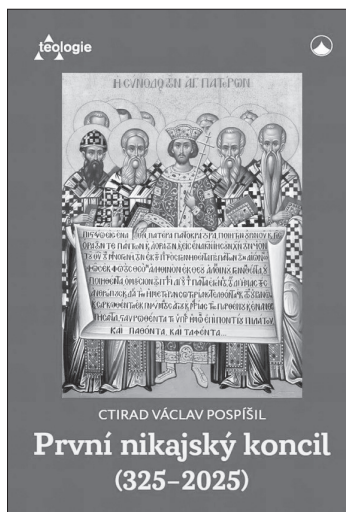
Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc březen: Všechna setkání začínají vždy v úterý v 16.00 v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U Svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo jiné místo.

- 4. 3. Informativní schůzka
- 8. 3. Postní duchovní obnova na téma *Mojžíš a svoboda*, kterou povede P. Jiří Ramík. Sejdeme se v 8.30 na mši svaté v kapli Božského Srdce Páně v Mariánu (Rooseveltova 47). Přihlásit se můžete u Marie Smolkové (tel. 553 716 997, 721 570 543) nebo u Jany Tesařové (tel. 737 507 021). Cena na osobu včetně oběda je 300 Kč.
- 11. 3. Beseda s Ing. Martinem Giráškem na téma *Povodeň 2025 a jiné*
- 18. 3. Beseda s vysokoškolským pedagogem a novinářem Ivo Mludkem na téma *Principy demokratického vládnutí*

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

Knižní tipy

První nikajský koncil (325–2025) Historie, teologie a přetrvávající význam Ctirad Václav Pospíšil

Letos uplyne 1700 let od prvního velkého celocírkvního koncilu. To už je pěkně dlouhá doba. Má vůbec smysl se za tak starou událostí ohlížet?

Nová kniha předního českého teologa C. V. Pospíšila samozřejmě tvrdí, že ano. Už jenom proto, že nicejsko (nikájsko)-cařihradské vyznání víry se modlíme každou neděli při mši. A pokud se dozvíme okolností a důvody vzniku kréda, může nám se nám tato (pro některé věřící nudná opakující se) část bohoslužby stát mnohem bližší a zajímavější.

Nutno ovšem přiznat, že Pospíšilova studie není úplně pro každého. Čtenář, který není obeznámen s pojmy jako sabellianismus nebo homoúsios si je

bude muset předem alespoň lehounce nastudovat.

Autor rozčlenil knihu do dvou částí. První tvoří jeho historicko-teologická studie o koncilu. Druhá je složena z antologie koncilních textů, svědectví o koncilu i o těžkostech, které jeho jednání provázely. Studium Nikajského koncilu je komplexní záležitost:

poznáváme dějiny Římské říše, církve, filosofie a teologie. Poctivá teologická reflexe pak prozkoumává, co z koncilu je aktuální pro naši současnost.

Publikace svojí hloubkou a zacílením zaujme teology, historiky i všechny, kdo chtějí svou křesťanskou víru prožívat nejen emotivně, ale i důstojně na rovině rozumu.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 124 stran)

Moudrost žalmů

Meditace

Romano Guardini

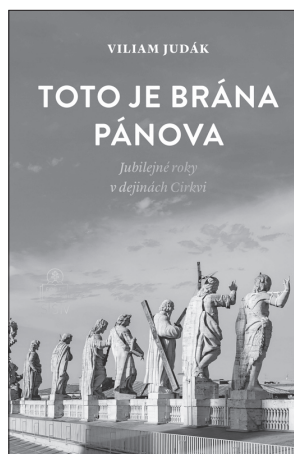
I když se jednotlivé starozákonní žalmy liší svým obsahem, jedno mají společné – jsou modlitbou. Ten, kdo v nich promlouvá, v nich děkuje za splnění proseb. Obdivuje krásu Bohem stvořeného světa. Uvědomuje si své provinění. Oslavuje Boží moudrost, kterou se můžeme řídit ve svém životě. Žalmy předkládají Bohu celý lidský život – naše radosti i strasti, náš strach, hřích, hněv i vášně. I to, jak prožíváme svou svobodu. Bůh toto všechno objímá.

Právě proto věnoval žalmům německý kněz a teolog Guardini (1885-1968) celou knihu. Vybral ty, které ho nejvíce oslovovaly, a pro svoje čtenáře je rozebral a předložil vlastní inspirativní myšlenky.

Žalmy nás burcují, abychom se s jejich pomocí obraceli k Bohu a říkali mu: Pane, přicházím k tobě se vším, co je ve mně. Pohled na to a dej mi své světlo.

Autor mistrným způsobem otevírá Žalmy jako důležitý pramen křesťanské spirituality.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 152 stran, publikace je k dispozici i jako e-kniha)

Toto je brána Pánova

Jubilejné roky v dejinách Cirkvi

Viliam Judák

Sousloví „jubilejní rok“ teď několik měsíců budeme slyšet velmi často. Stručné vysvětlení toho, o co se jedná, jste už možná zaznamenali. Pokud se ale chcete do tématu ponořit hlouběji, prozkoumat historii i současnost tohoto fenoménu, začtěte se do této knihy. Snad nebude vadit, že je ve slovenštině (v češtině žádná podobná publikace nevyšla).

Biskup nitrianské diecéze a církevní historik Viliam Judák se v první části knihy zaměřuje na jubileum v kontextu židovství, na odpuštění a smíření, které je jeho podstatou. Objasňuje duchovní význam poutí, historii hlav-

ních poutnických cest středověku, symboliku otvírání svatých bran i rituálů jubilejního roku, ze kterých se mnohé zachovaly dodnes.

Druhá část knihy obsahuje detailní přehled jubilejních roků (od 14. století dodnes), historický kontext jejich slavení a mnohé zajímavosti. Součástí je i slovenský překlad buly Naděje nezklame, kterou papež František jubilejní rok 2025 vyhlásil.

(Vydal Spolok svätého Vojtecha, 288 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Čím bude Veronika?

Veronika je moc ráda, že jí rodiče při křtu dali jméno podle hrdinky na křížové cestě. Její patronka musela mít odvalu, když se dostala do neprodyšného kordonu vojáků, kteří doprovázeli odsouzence. Riskovala, když se přiblížila k Ježíšovi a utřela jeho zpotenou a zkrvavenou tvář. Nevíme, jak s ní vojáci naložili, ale určitě schytala nějaké rány a nadávky.

Veronika od dětství snila o tom, jak napodobí svou patronku.

„Až vyrostu, budu zdravotní sestrou,“ říkávala a představovala si sama sebe, jak se nebojí nákazy a neohroženě pečuje o nemocného. Ve svých představách se vůbec nebála krve a zasahovala při nehodách. Viděla sama sebe, jak ji lékaři chválí za práci při operačním stole.

Teď už je v osmé třídě a svou budoucnost vidí jinak. Představuje si, že je sekretářkou ředitele podniku nebo letuškou či průvodkyní na nějakém zámku. Doma vyžaduje stále nějaké nové oblečení, aby vypadala jako modelka.

Na začátku postní doby nabádá pan farář věřící k lásce k bližním. Přitom říká: „Cestu do nebe musí zdobit skutky lásky, služba druhým lidem.“

Přitom vypráví svůj příběh: „Byl jsem v nemocnici na vyšetření. Udělalo se mi nevoľno. Všimla si toho zdravotní sestra a postarala se o mne. Přitom mě utěšovala, že to přejde. Dopadlo to dobře a já jsem děkoval sestřičce za její laskavou službu.“

Při slovech kněze ožívá v duši Veroniky dávný sen o povolání zdravotní sestry. Zahání jej a po celý zbytek kázání si představuje sebe, jak vítá zahraniční delegaci na letišti.

Při přinášení darů zpívá ve schole a všimá si, že Katka před ní se nějak divně naklání. Není jí špatně? Ale to už padá omdlévající dívka dozadu. Veronika ji duchapřítomně zachycuje. Přitom neudrží rovnováhu. Dosedá na zadek, ale Katku má v náručí. Všichni se lekají a celí ztuhlí zírají na křídově bílou zpěvačku.

Veronika však ví, co má udělat. Mnohokrát si dříve nacvičovala první pomoc v takových situacích. Podkládá své ruce pod bezvládné tělo. Přivolává na pomoc Jirku, který odkládá kytaru. Spolu pokládají Katku na vodorovný stupeň, kde jinak stávají zpěvačky.

Posílá Lucku pro sklenici vody. Přibíhá nějaká paní a nabízí krabičku s léky. „Dejte jí to. Já to beru na srdce, když je mi špatně.“

Veronika tabletky odmítá a sleduje obličej kamarádky v bezvědomí. Vidí, že se jí postupně vrací barva. Raduje se, když otevírá oči, a dokonce si i sedá. Přitom Katka zašeptá: „Mám žízeň.“

Až do konce mše svaté sedí mladá ošetřovatelka vedle ní a vyprovází ji i ven z kostela.

Chválí ji pan farář i další lidé. Přichází k ní jedna paní, která jí říká: „Z tebe by byla výborná sestřička v nemocnici.“

„Díky, už je mi dobře,“ loučí se s ní Katka.

Veronika cítí, že chce být sama. Odchází do parku, kde usedá na lavičku a stále znovu si promítá prošlou událost. Prožívá velkou radost. Jak je nádherné pomáhat druhým, když oni jsou bezmocní.

Bloumá parkem i ulicemi. Vrací se domů až na oběd. Při stole vypráví, jak se všechno v kostele seběhlo. „Už jsem se rozhodla,“ zdůrazní nakonec, „budu zdravotní sestrou a budu pomáhat druhým. Nic krásnějšího pro mne na světě není.“

jáhen Josef Janšta
ilustrace Majda Řeháková

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Lyžaři

Týden od 20. do 24. ledna 2025 prožili sedmáci na horách, protože jim právě probíhal lyžařský kurz. Lyžovat jezdili do areálu SKI Karlov a zázemí pro odpočinek, jídlo a zábavu měli na chatě Sluníčko ve Staré Vodě. A všechno vyšlo na jedničku – počasí, lyžařské podmínky, jídlo, ubytování, hry...

Všechno se vydařilo a samotní sedmáci se k celé akci vyjádřili takto:

David: *Byla zábava, supr kamarádi, supr lyžování...*

Anička: *Dobrá nálada, hodně jsme si spolu povídali...*

Filip: *Lyžování, sních, smích...*

Robin: *Moc se mi to celé líbilo...*

Teo: *Byla velikánská zábava...*

Klárka: *Hodně velká zábava...*

Jáchym: *Lyžování bylo super...*

Lea: *Super zábava na lyžích...*

Pololetí

Konec prvního pololetí neznamená jen rozdávání vysvědčení. V jaktařské škole jsme s otcem Markem poděkovali při mši svaté za celé první pololetí. Poté paní učitelky rozdaly dětem vysvědčení. Všichni jsme se převlékli do masek a začal večerníkový karneval. Sám Večerníček nám pouštěl hudbu, soutěže byly propojeny s večerníčky, které

provází v letošním roce děti ve školní družině.

Ve škole v Hradci nad Moravicí mají už několik let zajímavý program. Po mši svaté v kostele se ve třídách rozdává vysvědčení. A pak začíná rozdílný program pro první nebo druhý stupeň.

Většina žáků prvního stupně prožije zbytek dne na maškarním plese.

Zato žáci druhého stupně si mohou vybrat, kde stráví zbývající čas. Letos jim byly nabídnuty tyto aktivity: šachový turnaj, turnaj v ping pongu, vycházka do přírody, deskové hry a soutěž Masterchef. Byl to zase moc krásně prožitý den.

Družina

Ani poslední zimní měsíc dětem zimní radovánky příliš nedopřál. Děti si na školní zahradě užívaly spíše houpaček, hraní fotbalu a stavění pískových staveb. Jeden ochotný tatínek našel také čas a chuť a sestavil nám na školní zahradu z dřevěných palet kuchyňku na hraní, kde mohou nejen holčičky „vařit samé dobroty“.

Večerníček nám také poslal další list s pohádkou, tentokrát nás celý měsíc provázeli Káťa se Škubánkem. Děti se opět také vrátily k oblíbenému šití. Ať už na šicím stroji nebo ručním šitím a domů si odnášely krásné myšky nebo vyšíváného Škubánka.

Výtvarná soutěž

Vážení pedagogové, rodiče, žáci,
srdečně vás zveme k účasti na výtvarné soutěži, kterou pořádáme u příležitosti výročí 80. let od konce druhé světové války. Budeme se těšit na obrázky vašich dětí, kde výtvarně zpracují svou radost z mírového života.

Obrázky posílejte do 11. dubna na adresu školy v Opavě, Slavkovská 2.

Více informací naleznete na stránkách školy.

Den otevřených dveří

Koncem ledna naplnili naši školu děti předškolního věku spolu s rodiči. Děti se na chvíli staly malými chemiky. V bílých pláštích malí vědci zkoumali reakce různých kapalin, prohlíželi si zajímavosti pod mikroskopem, k vidění byly i optické klamy. Mohly si vyzkoušet sílu magnetu a něco si vyrobit. Skotačení v tělocvičně bylo příjemným zakončením celého odpoledne.

Adorace za mír

Zveme všechny, kteří by se společně s námi chtěli modlit za mír na Ukrajině a propuštění bratra našeho žáka z ruského zajetí. Adorace ve školní kapli Dobrého pastýře ve škole v Jaktari budou každý poslední čtvrtek v měsíci, tj. 27. března a 24. dubna vždy od 17 hodin. Adoraci povede pan jáhen a náš bývalý kolega Josef Janšta.

Zápis do 1. třídy

V obou našich budovách – jak v Hradci nad Moravicí na Zámecké ulici, tak v Opavě na Slavkovské ulici - proběhne zápis dětí do 1. třídy ve stejném termínu, a to **v pátek 4. dubna 2025** od 14 do 18 hodin. Je možné také on line přihlašování přes elektronickou přihlášku na školním webu: czs-hradec.edupage.org

Těšíme se na Vás.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Jarní kurz biblických židovských tanců

Tento pokračovací kurz bude zahájen **ve středu 19. března 2025**, bude mít 9 lekcí, každou středu od 18.00 do 20.00 v Církevní základní škole v Opavě-Jaktaři.

Pokud by měl někdo zájem seznámit se s těmito tanci, může se přijít podívat na první lekci a případně se potom přidat.

Cena kurzu: 1000 Kč

Přihlášky:

Jana Dostálová, 731 625 617,
jdostalova@prorodiny.cz

Nabídka víkendové duchovní obnovy pro manželské páry

Tato duchovní obnova má název ***Společná cesta*** a uskuteční se 21.–23. března 2025 v Exercičním domě v Českém Těšíně.

Cena za pár: 4300 Kč (včetně ubytování a stravy)

Informace a přihlášky: exercicnidumceskytesin.cz, novaevangelizace.cz

Setkání pro ženy s Fany Böhmovou

Toto jednodenní setkání se uskuteční **v sobotu 5. dubna 2025** v minoritském klášteře v Opavě od 9.00 hodin.

Téma: ***O lenosti a nutnosti se zastavit***

Cena: 300 Kč (včetně oběda)

Přihlášky:

Jana Dostálová, 731 325 617,
jdostalova@prorodiny.cz

Jana Dostálová a Anna Němcová

Charita Opava

**Charita
Opava**

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Vítězné snímky soutěže MŮJ SVĚT se představí na vernisáži

Větší počet snímků než loni, k tomu větší kvalita. To jsou dvě hlavní charakteristiky 17. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT, v níž se pravidelně scházejí snímky zaměstnanců, dobrovolníků, spolupracovníků a také klientů Charit celé České republiky. Slavnostní vernisáž oceněných a vybraných snímků, mezi nimiž nechybí ani fotografie autorů z Opavy, se uskuteční v úterý 4. března v 17 hodin v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě a k vidění zde budou až do 31. března.

Porota ve složení patrona soutěže Jindřicha Štreita, jeho kolegy z Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jiřího Siostrzonka a ředitele pořadatele soutěže Charity Opava Jana Hanuše vybírala vítěze tří vyhlášených kategorií s názvy Portrét, Můj charitní svět a Jak to vidí klienti pouze podle čísel fotografií, tedy bez znalosti jmen autorů nebo místa vzniku fotografií. Ty do Opavy dorazily v počtu 232 snímků například z Bohumína, Ostravy, Žďáru nad Sázavou, Strážnice, Třebíče, Hlučína, Plzně, Českého Těšína a dalších míst. V každé kategorii byly vybrány tři vítězné snímky a jedno čestné uznání poroty. Dalších devatenáct snímků, které sice nedosáhly na pomyslnou medaili, nicméně zaujaly porotu, pak doplní putovní výstavu 17. ročníku fotosoutěže.

Mezi oceněnými autory se ocitli vedoucí dřevařské dílny Radosti Petr Kubesa s třetím místem v kategorii Portrét, a Miriam Šumníková (*viz fotografie*), která si odnese bronzovou medaili v kategorii Můj charitní svět. Vybrány byly také fotografie Vlasty Bedrichové a klientek Radosti Magdy Flegrové a Jany Hertlové.

Na vernisáži budou představeny všechny oceněné snímky, které postupně okomentují členové poroty. Hudebně vernisáž doprovodí na kytaru ředitel Zemského archivu Opava Bronislav Dorko se svou dcerou, úspěšnou flétnistkou Natálií, o malé občerstvení se postarají klienti sociálně terapeutické dílny Radost. Po opavské premiéře výstavu opět čeká putování po dalších městech České republiky.

Plyšový pes záchranář Defík z charitních dílen se posadil

Plyšový pes se jménem Defík je již několik let maskotem Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje. Záchranáři s sebou v sanitce vozí hračku tohoto malého plyšového psíka záchranáře jako dárek pro malé pacienty, aby zmírnila jejich bolest a stres při ošetřování.

Kromě toho ale záchranáři potřebovali také plyšového maskota ve velké nadživotní kopii, aby ho mohli umístit na svých územních odděleních a doprovázel jejich lektory prevence do škol na přednášky pro děti. Velké plyšové Defíky pro záchranáře vyrobili v Chráněných dílnách Charity Opava již v roce 2021, nyní zde přichystali jejich novou sedící verzi.

Zatímco malé plyšové pejsky dovážejí záchranáři z Číny za cenu, které dílny nejsou schopny konkurovat, u velké hračky už je to jiné, krom jiného i z důvodu problémů s dopravou. Proto zakázku na výrobu pěti kusů opět získaly Chráněné dílny Charity Opava.

Výukový plyšový Defík ve své původní podobě stál na všech čtyřech tlapkách, záchranáři si nyní objednali další verzi. „*Nový Defík tentokrát sedí,*“ popisuje změnu dílenská švadlena Petra Greiplová, která je autorkou stříhu tohoto plyšáka.

Kmotrem mediální kampaně psíka Defíka se stal herec Saša Rašilov a jihomoravští záchranáři spustili zábavnou a zároveň poučnou hru, kterou si mohou zájemci stáhnout na stránkách Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje do mobilních telefonů. Při hraní se například naučíte, jak pomoci pacientovi s cévní mozkovou příhodou neboli mrtvičkou. Zajímavostí je také to, že psího záchranáře zde dabuje herec Michal Isteník.

Brikety pro domácnosti, kterým voda odnesla otop

Dřevěné brikety určené k vytápění rozvezly Chráněné dílny Charity Opava do domácností, které byly na Opavsku vytopeny při loňských záplavách. Pokračuje tím pomoc lidem postiženým povodněmi, kterou Charita Opava spustila prakticky od prvních dnů ničivých povodní v září loňského roku a na které stále spolupracuje se společností Člověk v tísni.

Řada postižených domácností, které ještě topí v kotli na pevná paliva, se počátkem zimy dostala do značných problémů. Dřevo připravené na zimu jim totiž často buď odplavalo, nebo je stále vinou zatopených sklepů tak mokré, že jim topit nejde.

Charita Opava ve spolupráci s organizací Člověk v tísni loni zaregistrovala na území Opavska všechny vytopené domácnosti a podle stupně poškození je rozdělila do kategorií A, B a C a C+. V kategorii C a C+ jsou zahrnuti lidé, kteří mají kromě velkých škod na majetku také nějaký sociální handicap, nebo je čeká například demolice obydli. A právě mezi těmito lidmi provedli pracovníci Charity Opava v lednu telefonický průzkum, zda se neocitli v tíživé situaci proto, že jim finanční situace neumožňuje na zimu koupit nové dřevo na otop. Celkem na území Opavska zjistili kolem dvaceti takovýchto domácností, zbývající již vytápějí jinými způsoby než kotlem na pevná paliva.

Dřevěné brikety zajistila jako sociální pomoc organizace Člověk v tísni, která je také distribuuje mezi potřebné domácnosti. Osmačtyřicet palet složil její kamión také v charitních chráněných dílnách. Odtud je pracovníci Charity Opava rozvezli adresně přímo lidem, kteří je nejvíce potřebují. I díky tomu mohou mít doma teplo, které patří mezi základní lidské potřeby.

Charitní stacionář pro seniory slaví třicet let

Bohatá nabídka zajímavých činností spolu s odbornou péčí. To je Denní stacionář pro seniory, který si právě připomíná třicet let služby. Výročí oslaví mši svatou, kterou bude sloužit ve čtvrtek 6. března v 8.30 hod otec Klement Rečlo v kapli Neposkvrněného početí Panny Marie na Kylešovské ulici v Opavě.

Stacionář sice za desítky let své existence jednou změnil název a jednou místo působi-

ště, ale svou nezastupitelnou úlohu plní stále. Oficiálně byl založen jako středisko Charity Opava 9. března 1995 pod názvem Charitní klub sv. Anežky. Od samého začátku přinášel bohatý program i odbornou péči dříve narozeným lidem, kteří nechtěli nebo nemohli zůstat přes den sami, ale odpoledne si přáli vrátit se zase domů.

V příjemném prostředí opavského minoritského kláštera na Masarykově třídě se scházeli se-

niiori a intenzivně trávili volný čas i v období zásadního úbytku sil díky činnostem nabízejícím rozvoj fyzických, sociálních i duchovních potřeb. Součástí služby byla od počátku také doprava uživatelů na místo a zpět domů a slouží tak nejen samotným klientům, ale i jejich rodinným příslušníkům.

V roce 2008 se klub přejmenoval na Denní stacionář pro seniory a v roce 2013 se přestěhoval do komfortnějších prostor na Kylešovické ulici v Opavě, kde sídlí dodnes. „A právě zde si budeme v březnu připomínat, že jsme za tři desítky let pomohli stovkám seniorů prožít lepší život,“ říká vedoucí stacionáře Jana Řehulková.

Charitní keramika je vlastníkem certifikátu regionální produkt

Právo používat značku OPAVSKÉ SLEZSKO regionální produkt udělila Asociace regionálních značek a Místní akční skupina Opavsko výrobkům keramické dílny Chráněných dílen Charity Opava. Výrobky, zážitky či služby, které získaly možnost tuto známku používat, musely projít náročným certifikačním řízením.

Nejdůležitějšími kritérii jsou tradice, kvalita, původ v regionu a řemeslo. Značka tak pomáhá s propagací místních produktů a služeb, řemeslníkům, umělcům, farmářům, potravinářům a zákazníkovi dává najevo, že jde o výrobek zdejší, tradiční a kvalitní.

Certifikační komise se na udělení certifikátu pro keramické dílenské výrobky shodla jednomyslně. Výrobky charitní keramické dílny tak budou moci používat logo OPAVSKÉ SLEZSKO regionální produkt a získají také přístup na akce, požádané touto společností, jejímž cílem je propagovat náš region a podporovat turistický ruch.

Charita Opava

Jubilejní Čtení Bible24 již počtvrté v Opavě

Již počtvrté se v Opavě bude číst z Písma svatého. Letošní ročník bude jubilejní, jelikož slavíme Svatý rok 2025. Naše konkatedrála je jedním z jubilejních kostelů v naší diecézi. Při čtyřiaadvacetihodinovém čtení biblických úryvků se vystřídá cca 120 lidí různých věkových kategorií a sociálních vrstev. Kromě farníků se do čtení zapojí nejen představitelé politického, akademického a společenského života, ale i sportovci, studenti, skauti, zástupci jiných církví, občanských iniciativ a řada dalších. Zapojit se mohou i nevěřící. Jedinou požadovanou podmínkou je respekt ke Slovu. Každý může číst, pokud má k biblickému textu úctu. Do čtení se tedy může zapojit každý zájemce, který se přihlásí na stránce projektu bible24.farnostopava.cz. A nemusí jen aktivně číst, ale i kdykoliv v průběhu 24 hodin přijít do konkatedrály a čtené texty si poslechnout.

Letošní čtení je naplánováno **od pátku 11. dubna** od 19 hod. (slavnostní zahájení s hosty, gregoriánský chorál církevní konzervatoře) **do soboty 12. dubna** stejného času (slavnostní zakončení s požehnáním). Účast již přislíbili biskup ostravsko-opavský, primátor města Opavy, ředitel Slezského divadla, děkan Václav Koloničný, zástupci z jiných církví a další.

Čtení plánují vždy před Velikonocemi, konkrétně před Květnou nedělí, protože je to dobrý vstup do Svatého týdne a naladění se na největší svátky v roce. Jsem rád, že v Opavě je o čtení Písma zájem. Vždyť tato nejčtenější kniha na světě je tady otevřená pro všechny lidi. Opravdu pro všechny! Pokud vám to nevyjde přes den, zastavte se v noci, protože zažijete ticho a samotu s Bohem. On-line přihlašování spouštíme v polovině března.

Lukáš Graca, organizátor Čtení Bible24

Oznámení

Popeleční středa (5. března)

Mše svatě s udílením popelce budou:

- v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v 6 a v 7 hodin;
- v kostele sv. Vojtěcha v 18 hodin;
- v kostele Sv. Ducha v 8 a v 17 hodin;
- v kapli Božského Srdce Páně (Marianum) v 18 hodin.

Adorace na Popeleční středu

- v konkatedrále Panny Marie – po ranních mších svatých do 10 hodin,
- v kostele sv. Vojtěcha – od 15 hodin do večerní mše svatě v 18 hodin.

Na adorace se prosím zapisujte na připravený rozpis u bočního vchodu v konkatedrále.

Pobožnosti křížové cesty

- Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie – v **neděli** v 16 hodin, v **úterý** a v **čtvrtek** v 17.30.
- Kostel sv. Vojtěcha – v **pátek** v 17.30 (před mší svatou).
- Kaple Božského Srdce Páně (Marianum) – v **pátek** v 17.20 (kromě prvních pátků, kdy je od 17 hodin adorace).
- Kostel Sv. Ducha – v **pátek** po mši svatě začínající v 17 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- Konkatedrála Panny Marie – **každý čtvrtek** od 15 do 18 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny.
- Kostel sv. Vojtěcha – **každý pátek** od 17 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. **První pátek v měsíci** je po mši svatě adorace s pobožností

k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství.

- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svatě v 8 hodin: **první čtvrtek v měsíci** modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k službě v církvi; **první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; **první sobota v měsíci** výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a patnáctiminutové rozjímání o růžencovém tajemství.
- **Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)** – v rámci přípravy na slavení výročí 150 let od zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu **první pátek v měsíci** (až do 7. června 2025) adorace od 17 hodin do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Změny v Marianu

Od soboty 1. března je v kapli Božského Srdce Páně zrušena společná modlitba růžence před každou mší svatou. Kostel bude otevřen 30 minut před začátkem bohoslužby.

Příprava biřmovanců

Setkání biřmovanců v březnu (vždy od 19 hodin na faře – Almužnická 2):

- skupina dospělých – v **pátek 14. března**;
- skupina SŠ a VŠ – v **pátek 7. a 21. března**.

Vzdělávání ve víře

Další přednáška vzdělávacího cyklu Kérygma – *Jak mluvit s dospělými o Kristu (na téma: Ježíš nás učí modlit se)* s o. Petrem Smolkem se uskuteční ve **čtvrtek 20. března** od 19 hodin v budově Slezské univerzity

v Opavě (*Bezručovo náměstí 14, učebna C 308 v 1. patře*).

Mše svatě s modlitbou za uzdravení

fyzické, duševní a duchovní jsou slouženy **každý druhý čtvrtek v měsíci v 17 hodin v kostele Svatého Ducha**.

Po mši následuje adorace Ježíše v Nejsvětější svátosti, rozjímání a individuální požehnání s vkládáním rukou.

Modlitební skupina o. Pia

se setkává **v pátek 14. března v kostele sv. Vojtěcha**, v 16.30 začátek v sakristii, v 17 adorace, křížová cesta a příležitost ke svátosti smíření, v 18 hodin mše svatá.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 22. března v konkatedrále Panny Marie** od 19 hodin.

Intence na mše svaté

se zapisují průběžně po celý rok v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mši svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 16. března** – sbírka na opravy (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Neděle 23. března** – sbírka na *Jubileum mládeže 2025 a na Celostátní setkání mládeže 2026* (ve všech kostelech naší diecéze).

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na opava.minorite.cz.

- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 9. března** – *Pouť za uzdravení na přímluvu sv. Šarbela*, mše svatá v 10 hodin.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Gruca, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webových stránkách naleznete přehled poutí na rok 2025.

Exercicie v dubnu

- **Pátek 4. 4. až neděle 6. 4. (Velehrad)**
Postní duchovní obnova pro všechny
Mons. Pavel Posád
- **Středa 9. 4. (Velehrad)**
Jednodenní duchovní obnova pro zaměstnance Charity
Mons. Vojtěch Šíma
- **Pondělí 28. 4. až středa 30. 4. (Hostýn)**
Duchovní obnova pro seniory
P. Miroslav Janě
- **Čtvrtek 3. 4. až neděle 6. 4. (Dolany)**
Postní duchovní cvičení pro všechny
P. Vojtěch Koukal

Informace o duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Informace o duchovních cvičeních v Dolanech jsou na webu Komunity Blahoslavenství www.blahoslavenstvi.cz/duchovni-cvicieni, tam probíhá také přihlašování.

Prosebné a významné dny

- **Středa 5. března** – Popeleční středa;
- **pátek 7. března** – první pátek v měsíci;
- **sobota 8. března** – Mezinárodní den žen;
- **čtvrtek 13. března** – výroční den zvolení papeže Františka (2013);
- **středa 19. března** – slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie;
- **úterý 25. března** – slavnost Zvěstování Páně;
- **pátek 5. dubna** – první pátek v měsíci.

Pozvánka na benefiční koncert

Benefiční koncert pěveckých sborů a sólistů, věnovaný opravám záplavami poškozeného kostela Svaté Trojice. Organizuje Karel Kostera pod záštitou primátora Tomáše Navrátila.

Kdy: v úterý 25. března 2025 v 17.30

Kde: v kině Odboj

Účinkují:

- Dětský pěvecký sbor Sluníčko ZŠ Ilji Hurníka pod vedením sbormistřiny Šárky Tolochové s klavírním doprovodem Jany Warišové
- Sólo akordeon – Anna Montágová
- Opavský chrámový sbor a Pěvecký sbor Stěbořice s dirigentem a sólistou Karlem Kosterou, s klavírním doprovodem Heleny Malé
- Sólo violoncello zahraje Hana Kosterová
- Jako hlavní host večera přijal pozvání jubilant a světový kytarový virtuos Štěpán Rak
- Večerem provází Monika Jarošová

Vstupné dobrovolné!

Príspevky do **Cesty** môžete predat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 32., číslo 3, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 6. 4. 2025, uzávěrka 14. 3. 2025